

MIKLYA ZSOLT

Nyelvanya

*Iskolába készül. A háború
híreivel ébred, szól a rádió,
már ért belőle annyit, vereség
és visszavonulás, a Front ennyit
jelent. Győzni csak sár és hideg
felett. Túlélés az iskolában is.
De nem mindegy, hogyan. Az anya
halálos sebet kap, esélye gyengül,
minden új betűsor, akár a sorozatvető,
sorozza. S nem pereg le, belül motoz,
ott kúszik a fejében minden új szó,
amit magába nyel. Apja bevonult,
s míg tartják otthon a frontot, verés
nincs, csak visszavonulás. Bátyja
késsel, ő tollal a kezében, harcol,
győzni fog, csak azért is. Nyelvet ad érte.
Ellátja a sebesültet, fedezékbe
húzza, veremben őrzi. Gyerekkatonák
otthon, míg eljön a győzelem napja,
ami mindent visz, padlást söpör. Mélyben
az anya túlél vagy sem, senki se
kérdi. Büszke az új nyelv. Besöpri.*

Függöny söpör

„Mintha függöny söpört volna végig
a hirtelenjében ácsolt színpadon.”
(Takács Zsuzsa)

*Van olyan történet, ami után nem
lehet megszólalni. Van olyan előadás,
ami után nem lehet tapsolni sem.
Indokolatlan sértés minden tenyérbecsapás,
indokolatlan sértés a hallgatás is.
Talán ha szögeket helyezne el az előrelátó
rendező, s minden szék alá egy kalapácsot,
akkor térdre ereszkedve helyén való lenne
az ütemes kopácsolás, emlékezetünk
padlóhoz szögelése. Mindenkinek van
szögelni valója. Mindenkin átüt valami,
amivel deszkára kéne lépnie, mielőtt lecsap a bárd.
Mintha függöny söpörne a széksorok között.*